

Главное, на наш взгляд, что бы все решения в руководящей верхушке были честными и верными, а политики были честны перед самими собой. Творческие люди имеют такое же право быть в политики, как и все остальные.

Гиевський Д.О.
НТУ «ХП»

ПАРЛАМЕНТСЬКІ ПАРТІЇ ТА БЛОКИ УКРАЇНИ: ПОДІБНІСТЬ ТА РІЗНИЦІ ІНТЕРЕСІВ В ПРОГРАМАХ ПАРТІЙ

26 жовтня 2014 року відбулись позачергові вибори до Верховної Ради України. У парламент пройшли 6 партій: «Народний фронт», «Блок Петра Порошенка» («БПП»), «Самопоміч», «Опозиційний блок», «Радикальна партія Олега Ляшка» та «Батьківщина». Метою роботи є аналіз цих партій, їх цілей. У якості джерела даних були використані основні документи партій: статuti, передвиборні програми, – які були вивчені та структуровані для найбільш вдалого порівняння поглядів партій та прогнозування майбутніх заходів нового парламенту.

Дослідження структури передвиборних програм дозволило виділити пункти, за якими можливо визначити загальнополітичний вектор партій, та створити прогноз рішень, що ймовірно будуть ухвалені новою Верховною Радою.

У зовнішній політиці є різні вектори спрямованості. «Батьківщина» прагне спрямованої євроінтеграції – домогтись членства в ЄС, підписати вже до кінця 2014 року в повному обсязі угоду про асоціацію України з Європейським союзом, включно із зоною вільної торгівлі та безвізовим режимом для громадян України. «Народний фронт» наполягає на якнайшвидшому прийнятті Національної програми імплементації Угоди про асоціацію з ЄС. «БПП» ставить за мету повноцінне членство в ЄС, але наполягає на тому, що це лише інструмент досягнення успіху, а не самоціль. Дещо інша мета у «Опозиційного блоку» – прагнення до нейтралітету і збереженню позаблокового статусу держави. Також за мету ставиться активізація переговорів з Росією за посередництва країн ЄС,

США та інших держав з метою створення стабільних умов для миру на сході України та зменшення негативних наслідків ратифікації Угоди про асоціацію з ЄС через затвердження Державної програми підтримки національних виробників.

Усі політсили без виключення наполягають на необхідності децентралізації влади – формуванні власних виконавчих комітетів районних і обласних рад, аби громади мали достатні повноваження, кошти та механізми відповідальності для власного розвитку. Така єдність мети вказує на те, що новим урядом найбільш вірогідно буде проводитись саме децентралізація країни. При вирішенні мовних, культурних та освітніх питань будуть враховуватися особистості регіонів. Українська мова є єдиною державною мовою і гарантуються повні права для розвитку інших мов.

У реформуванні системи влади майже усі політсили наполягають на проведенні люстрації, лише у «Опозиційного блоку» можна почути нотки, щодо зупинення звільнень державних службовців та переслідування політичних опонентів під гаслом люстрації та наполягання на тому, що боротьба з корупціонерами повинна здійснюватися в рамках чинного законодавства.

Усі політсили, окрім «Опозиційного блоку», чітко ставлять за мету зменшення корупції шляхом антикорупційного законодавства, створення компетентних органів.

Ставиться за мету зменшення кількості податків для подолання корупції і надання якнайбільших умов для ведення малого та середнього бізнесу, проголошення саме його пріоритету в економіці країни. Також велику роль у розвитку економіки приділяють аграрному сектору та наполягають на його розвитку.

В енергетичній складовій можна побачити заклики до здобуття енергетичної незалежності держави: наполягання «Батьківщини» на створенні власного замкнутого ядерно-паливного циклу, газифікації вугілля; плани «БПП» та «Народного фронту» щодо диверсифікації поставок енергоносіїв та шляхів їх постачання тощо.

У судовій сфері усі політсили роблять акцент на необхідності заходів щодо реформування цієї системи, таких як оновлення кадрів, вста-

новлення суспільного контролю за діяльністю суддів, усунення Президента та парламенту від формування суддівського корпусу, і передача цієї ролі місцевим громадам.

Заклики та пункти щодо покращення екологічного стану зовнішнього середовища країни присутні лише у програмі «Батьківщини».

Голев И.
НТУ «ХПИ»

ПРИЧИНА И СЛЕДСТВИЕ ПОЛИТИЧЕСКОЙ ИММОБИЛЬНОСТИ МОЛОДЁЖИ

В периоды резких социальных перемен наблюдается наибольший рост политической и гражданской активности населения. Однако вслед за ними наступают периоды спада, политической усталости, разочарования и апатии. Годы активной политизации нашего общества и роста интереса к политике прошли. Сегодня интересы людей сконцентрированы на вопросах выживания и адаптации к новым экономическим отношениям. Политическая пассивность части населения возрастает.

Молодёжь как субъект политической пассивности представляет особый интерес для изучения. Будущее политических и социальных трансформаций в современной Украине зависит от того, насколько активно их воспримет молодое поколение. Показателем демократизма общества в определённой мере является степень участия молодёжи в реальных политических процессах, степень ее доверия официальным властным институтам и их представителям. Сегодня же сложилось противоречие между потребностью общества в активном участии молодёжи во всех политических преобразованиях и ее проявляющейся пассивностью, непониманием значимости политической сферы, равнодушием в мировоззрении и поведении. В условиях неопределённости ориентиров социального развития молодёжь не склонна играть самостоятельной роли в политической жизни. Такая отчуждённость значительной части молодёжи от практической политики позволяет более активным субъектам политических отношений проводить свои групповые интересы. Молодёжь из субъекта